

Rinkeby

Rinkeby kvarnar 1905. Fotograf okänd. Stockholms stadsmuseum.

Rinkeby nämns första gången 1347. I namnet ingår ett gammalt nordiskt ord "rinker", som betyder krigare. Det användes troligen om förnåma krigare i en hövdings tjänst.

Vid Rinkeby ägde stora arkeologiska utgrävningar rum vid mitten av 1960-talet. Totalt undersöktes 50 gravar på tre gravfält. Ett av dem låg nära Knutbyskolan och kan ännu ses på krönet i parken vid skolan. Märkligast var en stor gravhög.

Den döde var en vuxen man som bränts på ett bål. Han hade fått med sig dyrbara gravgåvor, bl a en vapenutrustning med sköld, hjälm och spjut. Det fanns också rester av en importerad glasbägare och andra värdesaker. I graven låg mängder med ben från hundar, hästar och andra djur. Det fanns även en berguv och en duvhök. Mannen hade tydligen ägnat sig åt jakt med dresserad rovfågel. Föremålen kan dateras till tiden omkring 700 e Kr. Säkert har här begravts en storman eller krigare. Vem han var och vad han hette vet vi inte. Men han bör ha haft en viktig funktion inom den dåtida försvarsorganisationen. Kanske går stadsdelsnamnet tillbaka till

denna tid! Gravfynden har inspirerat till den konstnärliga utsmyckningen i tunnelbanestationen.

Det finns inte längre någon äldre bebyggelse inom Rinkeby. Husen revs när det nya Rinkeby skulle byggas. Utbyggnaden började 1966. Planeringen präglades av idéer om storskalighet och stadsmässighet. De nya, höga husen skulle placeras på ett rationellt sätt i regelbundna kvartersmönster. Arbetet gick snabbt och utan någon påtaglig samordning mellan olika byggherrar. Det dröjde också innan området fick tunnelbana och kommunal service. Rinkeby kom att betraktas som ett vanlottat samhälle och som ett av de mest påtagliga exemplen på det s.k. miljonprogrammets avigsidor. Idag är situationen annorlunda. Här bor nu drygt 14 000 människor i en stadsdel som framför allt präglas av sin mångkulturella miljö.

Tunnelbanestation Rinkeby invigdes 1975.